

ДМИТРИЙ ВЕНЕВИТИНОВ

ПОЕТ

Превод от руски: Янко Димов, —

chitanka.info

Не знам дали ти е познат
човекът, нежен като цвете —
на музите любимец млад,
достоеен син на боговете.
Той не обича в шум и глъч
суетно да блести, да спори.
Високи мисли с ясен лъч
огряват неговите взори.
Край него може всеки миг
да буйства ветрената младост —
с нескромен смях, с несдържан вик,
с необузdana светла радост.
Той — чужд и нелюдим — това
следи с осанка мълчалива
и само някога едва
усмивката си тънка скрива.
Че от рождение в света
богиня му е простотата
и на мълчание печата
покрива мъдрите уста.
Мечтите му, от обич сгрети,
и грижите, и страховете —
са тайна негова, лежат
в душата му и никой път
той не разкрива своето чувство.
Когато във незнаен час
плени го мъка или страст —
далеч от своето изкуство
духът готов е да лети,
в съдбовни думи да блести.
А той отпуска срамежливи
очи отново — сякаш вред
го дебне укора проклет
за тези пориви красиви.
Ако го срещнеш — вдъхновен

от ясна размисъл отново —
край него премини смирен —
не нарушавай с хладно слово
свещеният му чуден сън.
Кажи: не е неведом странник —
на боговете той е син
и е на музите избраник.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.